Dette dokument er et dokumentationsredskab, og institutionerne påtager sig intet ansvar herfor

►B

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 100/72
af 14. januar 1972
om fastsættelse af gennemførelsesbestemmelserne vedrørende denaturering af sukker til foderbrug

(EFT L 12 af 15.1.1972, s. 15)

Ændret ved:

		Tidende nr.	side	dato
►M1	Kommissionens forordning (EØF) nr. 2351/72 af 8. november 1972	L 253	11	9.11.1972
►M2	Kommissionens forordning (EØF) nr. 2847/72 af 29. december 1972	L 299	4	31.12.1972
►M3	Kommissionens forordning (EØF) nr. 3475/80 af 30. december 1980	L 363	69	31.12.1980
►M4	Kommissionens forordning (EØF) nr. 3819/85 af 30. december 1985	L 368	25	31.12.1985
►M5	Kommissionens forordning (EF) nr. 260/96 af 12. februar 1996	L 34	16	13.2.1996

NB: I denne konsoliderede udgave forekommer henvisninger til den europæiske regningsenhed og/eller ecuen. Begge skal fra den 1. januar 1999 forstås som henvisninger til euroen — Rådets forordning (EØF) nr. 3308/80 (EFT L 345 af 20.12.1980, s. 1) og Rådets forordning (EF) nr. 1103/97 (EFT L 162 af 19.6.1997, s. 1).

▼B

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 100/72

af 14. januar 1972

om fastsættelse af gennemførelsesbestemmelserne vedrørende denaturering af sukker til foderbrug

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning nr. 1009/67/EØF af 18. december 1967 om den fælles markedsordning for sukker [1], senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2727/71 [2], særlig artikel 9, stk. 8, og artikel 38, og

ud fra følgende betragtninger:

Rådets forordning (EØF) nr. 2049/69 af 17. oktober 1969 om almindelige regler for denaturering af sukker til foderbrug [3], ændret ved forordning (EØF) nr. 2863/71 [4], indeholder ikke længere bestemmelser om anvendelsesområdet for denatureringspræmiebeviser; gennemførelsesbestemmelserne på dette område er fastsat ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 2061/69 af 20. oktober 1969 om gennemførelsesbestemmelserne vedrørende denaturering af sukker til foderbrug [5], senest ændret ved forordning (EØF) nr. 772/71 [6]; forordning (EØF) nr. 2061/69 er allerede blevet ændret adskillige gange; yderligere vigtige ændringer er absolut nødvendige; som følge heraf bør gennemførelsesbestemmelserne vedrørende denaturering af sukker til foderbrug sammenfattes i en ny forordning, især for at gøre dem så klare som muligt;

forordning (EØF) nr. 2049/69 fastsætter to fremgangsmåder til bestemmelse af denatureringspræmien, dels en ensartet fastsættelse for hele Fællesskabet, dels en fastsættelse i tilslutning til en licitation; de nærmere bestemmelser om en sådan licitation kan udformes således, at de i videst muligt omfang svarer til de i forordning (EØF) nr. 394/70 [7] indeholdte regler om licitation for så vidt angår eksportrestitutioner for sukker;

det er nødvendigt at bestemme på hvilke betingelser et denatureringspræmiebevis kan opnås og nærmere at fastsætte visse administrative regler med hensyn til dette bevis;

særligt i betragtning af det svind, der i almindelighed forekommer under en denatureringsproces, bør der indrømmes, en vis tolerancemargin med hensyn til mængden af det denaturerede sukker i forhold til den i denatureringspræmiebeviset anførte mængde; en lignende margin kan fastsættes med hensyn til den del af den stillede sikkerhed, der fortabes, såfremt kun en del af den i denatureringspræmiebeviset anførte sukkermængde denatureres;

en forudsætning for, at et enhedsmarked kan fungere tilfredsstillende, er at der består betingelser, som tillader den størst mulige bevægelighed på dette marked; med henblik herpå bør det fastsættes, at denatureringspræmiebeviset kan overdrages eller ombyttes efter visse nærmere fastlagte formelle regler; endvidere bør denatureringspræmiebeviset, der begrunder ret til udbetaling af præmien og forpligtelse til at denaturere det pågældende sukker, have en så lang gyldighedsfrist, at producenterne af foderstoffer kan disponere på længere sigt;

en denatureringspræmie kan kun ydes for sukker, der er bestemt til foderbrug; med henblik herpå er det absolut nødvendigt at fastsætte de særlige denatureringsmetoder, hvis anvendelse er en betingelse for

---

[1] EFT nr. 308 af 18. 12. 1967, s. 1.
[2] EFT nr. L 282 af 23. 12. 1971, s. 8.
[3] EFT nr. L 263 af 21. 10. 1969, s. 1.
[4] EFT nr. L 288 af 31. 12. 1971, s. 1.
[5] EFT nr. L 263 af 21. 10. 1969, s. 19.
[6] EFT nr. L 85 af 15. 4. 1971, s. 18.
[7] EFT nr. L 50 af 4. 3. 1970, s. 1.

▼B

betaling af denatureringspræmien; endvidere bor der fastsættes en nøje kontrol med denatureringsprocesserne, især en forudgående godkendelse af denatureringsstedet;

da det denaturerede sukker kun må anvendes til foder, er det absolut nødvendigt, at medlemsstaterne træffer alle de foranstaltninger, der er påkrævet med dette formål for øje;

erfaringen har vist, at kontrolundersøgelser af de i denne forordning definerede denatureringsmidler undertiden for en og samme vare kan fore til resultater, der er forskellige fra de i definitionerne forudsatte resultater; det kan forekomme, at disse resultater ikke er fuldstændig nøjagtige; der bør derfor tillades en vis, teknisk begrundet margin med hensyn til de krævede minimumsindhold;

råsukkers forderværdi afhænger hovedsageligt af dets saccharoseindhold; præmien for råsukker af anden kvalitet end standardkvaliteten bør derfor tilpasses efter det pågældende sukkers udbytte;

af økonomiske grunde kan det være berettiget at tilpasse præmien, såfremt der i løbet af en bestemt periode indtræder ændringer i priserne inden for sukkersektoren;

for at sikre, at alle bestemmelser om denatureringen overholdes, bør det fastsættes, at præmien kun udbetales, såfremt denatureringen er foretaget i overensstemmelse med de nævnte bestemmelser; for at undgå et for stort antal bekostelige kontrolforanstaltninger bør muligheden af at yde forskud på denatureringspræmien udelukkes;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med en udtalelse fra Forvaltningskomiteen for sukker,

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

AFSNIT I

Fremgangsmåden ved udbydelse i licitation

Artikel 1

I licitationsvilkårene kan en maksimumsmængde fastsættes.

Artikel 2

1. Licitation til fastsættelse af præmier afholdes af det pågældende interventionsorgan.

2. Licitationsorganet udfærdiger en licitationsbekendtgørelse.

Licitationsbekendtgørelsen offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*. Interventionsorganet kan desuden offentliggøre eller lade offentliggøre licitationsbekendtgørelsen andetsteds.

3. Offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* sker mindst 10 dage for udløbet af fristen for indgivelse af bud.

4. Licitationsbekendtgørelsen angiver licitationsvilkårene, særligt, i påkommende tilfælde, denatureringspræmiens maksimumsbeløb, minimumsmængden pr. tilbud og maksimumsmængden pr. tilbudsgiver.

Artikel 3

1. Såfremt situationen på Fællesskabets sukkermarked gør det hensigtsmæssigt, kan en løbende licitation åbnes.

I denne løbende licitations gyldighedsperiode afholdes dellicitationer.

2. Offentliggørelsen af bekendtgørelsen om den løbende licitation foretages alene med henblik på åbning af denne. Bekendtgørelsen kan i den løbende licitations gyldighedsperiode ændres eller erstattes af en anden. Den ændres eller erstattes af en anden, såfremt der i løbet af denne gyldighedsperiode indtræder en ændring i licitationsvilkårene.

▼B

3. Fristen for indgivelse af bud ved den første dellicitation

a) begynder på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*af bekendtgørelsen om den løbende licitation og

b) udløber kl. 9.30 den første onsdag efter den tiende dag efter offentliggørelsen.

4. Fristen for indgivelse af bud ved den anden og de følgende dellicitationer

a) begynder den første hverdag, der følger efter udløbet af den forudgående frist,

og

b) udløber kl 9.30 onsdag i den følgende uge.

5. I tilfælde af løbende licitation er de følgende artikler i dette afsnit gældende for hver dellicitation.

Artikel 4

1. Interesserede deltager i licitationen enten ved hos interventionsorganet at deponere et skriftligt bud mod anerkendelse af modtagelsen eller pr. anbefalet brev, telex eller telegram, adresseret til interventionsorganet.

2. I budet skal anføres:

a) licitationens referencenummer,

b) tilbudsgiverens navn og adresse,

c) art og totalmængde af det sukker, der skal denatureres,

d) det foreslåede denatureringspræmiebeløb, pr. 100 kg, udtrykt i valutaen i den medlemsstat, under hvilken det organ hører, hvortil der afgives bud.

Interventionsorganerne kan kræve yderligere oplysninger.

3. Et bud er kun gyldigt, såfremt:

a) det inden udløbet af fristen for indgivelse af bud er bevist, at licitationssikkerheden er stillet,

b) såfremt det indeholder en erklæring fra tilbudsgiveren, i hvilken han forpligter sig til i forhold til den mængde sukker, for hvilken han måtte få tilkendt en denatureringspræmie, herefter benævnt »præmie«, at ansøge om denatureringspræmiebevis, herefter benævnt »bevis«, og til at stille den sikkerhed, der kræves for dette.

4. I et bud kan anføres, at det kun må anses som indgivet, såfremt overdragelsen af licitationen vedrører hele den i budet anførte mængde eller en bestemt del deraf.

5. Et bud, som ikke indgives i overenstemmelse med denne artikels bestemmelser, eller som indeholder andre end de i licitationsbekendtgørelsen anførte betingelser, tages ikke i betragtning.

6. Et indgivet bud kan ikke tages tilbage.

Artikel 5

1. Den sikkerhed, der skal stilles i forbindelse med licitationen, andrager ►**M5** 0,73 ◄ regningsenheder pr. 100 kg hvidt sukker eller råsukker.

2. Sikkerheden stilles efter tilbudsgiverens valg i kontanter eller i form af en kaution fra et institut, som opfylder de kriterier, der er fastsat af den medlemsstat, i hvilken budet indgives.

Medlemsstaterne giver Kommissionen meddelelse om de kategorier af institutter, der er bemyndiget til at stille sikkerhed, og om de i foranstående afsnit omhandlede kriterier. Kommissionen underretter de andre medlemsstater herom.

▼B

Artikel 6

1. Bedømmelsen af budene foretages af interventionsorganet uden adgang for offentligheden. De personer, der har adgang til bedømmelsen, har tavshedspligt.

2. Budene meddeles straks Kommissionen.

Artikel 7

1. Bortset fra tilfælde, i hvilke det besluttes at annullere licitationen, og med forbehold af bestemmelserne i stk. 2 og 3, antages enhver tilbudsgivers bud, såfremt det ikke overstiger præmiens maksimumsbeløb.

2. Såfremt der for licitationen er fastsat en maksimumsmængde, antages den tilbudsgivers bud, der lyder på det laveste foreslåede præmiebeløb. Dersom maksimumsmængden ikke fuldstændigt udtømmes ved dette bud, antages bud fra tilbudsgivere under hensyntagen til størrelsen af det foreslåede præmiebeløb, idet der gås ud fra det laveste beløb.

3. Såfremt den i stk. 2 nævnte fremgangsmåde ville føre til, at maksimumsmængden blev overskredet ved et buds antagelse, antages den pågældende tilbudsgivers bud dog kun for så vidt angår den mængde, der muliggør, at maksimumsmængden udtømmes.

Artikel 8

1. Et buds antagelse begrunder

a) ret til at få udstedt et bevis, der især angiver den i budet anførte præmie for så vidt angår den mængde, for hvilken præmien ydes,

b) forpligtelse til over for det interventionsorgan, til hvilket budet er indgivet, at fremsætte ansøgning om et sådant bevis for denne mængde.

2. Den ret og den forpligtelse, der følger af budets antagelse, er ikke overdragelige. Retten udøves og forpligtelsen opfyldes inden en frist af 18 dage efter udløbet af fristen for indgivelse af bud.

Artikel 9

1. Interventionsorganet underretter straks alle tilbudsgivere om resultatet af deres deltagelse i licitationen. Endvidere tilstiller interventionsorganet tilbudsgiverne en erklæring om budets antagelse.

2. I erklæringen om et buds antagelse anføres mindst:

a) licitationens referencenummer,

b) den mængde, for hvilken præmien ydes,

c) den præmie, der skal betales for den under litra b) nævnte mængde.

Artikel 10

1. Bortset fra tilfælde af force majeure frigives den i forbindelse med licitationen stillede sikkerhed kun for den mængde, med hensyn til hvilken

a) tilbudsgiveren

— ikke har taget sit bud tilbage

og

— inden for den fastsatte frist og efter opfyldelse af de nødvendige betingelser har fremsat ansøgning om et bevis

og

b) budet ikke er blevet antaget.

2. Sikkerheden frigives straks.

▼B

3. I tilfælde af force majeure træffer interventionsorganet de foranstaltninger, som det anser for nødvendige i betragtning af den påberåbte omstændighed.

AFSNIT II

Denatureringspræmiebevis

Artikel 11

1. Beviset udstedes kun efter ansøgning, som skal fremsættes forud for denatureringen.

2. På grundlag af denne ansøgning udstedes et bevis af medlemsstaternes kompetente myndigheder kun, såfremt

a) der på det tidspunkt, da ansøgningen fremsættes,

— gælder en for Fællesskabet ensartet fastsat præmie,

eller

— ansøgerens bud med hensyn til præmien er antaget,

og

b) det er godtgjort, at ansøgeren har stillet en denatureringssikkerhed som garanti for, at denatureringen foretages inden for bevisets gyldighedsperiode.

Artikel 12

1. Ansøgning om bevisets udstedelse fremsættes skriftligt.

2. I ansøgningen anføres:

a) ansøgerens navn og adresse,

b) art og totalmængde af det sukker, der skal denatureres,

c) i givet fald referencenummer på erklæringen om antagelse af budet.

Medlemsstaternes kompetente tjenestegrene kan kræve yderligere oplysninger.

Artikel 13

1. Med forbehold af denne forordnings bestemmelser benytter medlemsstaternes kompetente tjenestegrene nationale blanketter til udfærdigelse af beviset.

2. I beviset anføres særligt:

a) navn og adresse for den ifølge beviset berettigede,

b) dagen for fremsættelse af ansøgningen,

c) art og totalmængde af det sukker, der skal denatureres,

c) mindstemængden af sukker, der skal denatureres pr. dag på et og samme sted,

e) alt efter tilfældets art og udtrykt i den udstedende medlemsstats valuta

— den præmie, der for den pågældende sukkerkvalitet er ensarter fastsat for Fællesskabet, og som er gældende på dagen for fremsættelse af ansøgningen,

— den på grundlag af en licitation fastsatte præmie,

f) den sidste dag, da beviset gælder.

3. Beviset udfærdiges i mindst to eksemplarer, hvoraf det ene er bestemt for den berettigede og det andet for medlemsstatens udstedende kompetente tjenestegren.

▼B

Artikel 14

1. Meddelelse af beviset medfører

a) ret til udbetaling af den i beviset anførte præmie for den pågældende mængde efter denatureringen,

b) forpligtelse til at denaturere sukkeret på de i beviset anførte betingelser.

2. Såfremt den denaturerede sukkermængde er højst 2 procent større end den i beviset anførte mængde, anses den som denatureret i henhold til dette dokument.

3. Såfremt den denaturerede sukkermængde er højst 2 procent mindre end den i beviset anførte mængde, anses forpligtelsen til denaturering som opfyldt.

Artikel 15

1. Forpligtelsen ifølge beviset er ikke overdragelig. Rettigheder ifølge beviset kan i dettes gyldighedsperiode overdrages af den ifølge beviset berettigede.

2. Overdragelse af ét og samme bevis kan:

a) alene ske til fordel for én erhverver

og

b) alene omfatte den i beviset anførte totalmængde.

3. Overdragelsen har virkning fra det tidspunkt, da den kompetente tjenestegren, der har udstedt beviset, har påført dette erhververens navn og adresse samt datoen for denne påtegning, der bekræftes med den pågældende tjenestegrens stempel.

Denne påtegning sker efter ansøgning fra bevisets indehaver. Erhververen kan hverken overdrage sin ret videre eller lade den på tilbage til indehaveren.

Artikel 16

1. Beviset er gyldigt fra udstedelsesdagen til udløbet af den ellevte måned, der følger efter udstedelsesmåneden. Beviset anses som udstedt på dagen for ansøgningens indgivelse til den pågældende medlemsstats kompetente tjenestegren.

2. De ansøgninger om bevis, der modtages af den nævnte tjenestegren på en dag, der for denne ikke er hverdag eller på en dag, der for denne er hverdag men efter kl. 16.00, anses som fremsat på den første hverdag, der følger efter dagen for modtagelsen af ansøgningen.

▼M3

3. De i denne forordning fastsatte klokkeslæt svarer til belgisk tid.

▼B

Artikel 17

1. Det sikkerhedsbeløb, der skal stilles i forbindelse med denatureringen, andrager ►M5 1,46 ◄ regningsenheder pr. 100 kg sukker.

2. Sikkerheden stilles efter ansøgerens valg i kontanter eller i form af en kaution fra et institut, som opfylder de kriterier, der er fastsat af den medlemsstat, i hvilken ansøgning om udstedelse af beviset indgives.

Bestemmelserne i artikel 5, stk. 2, andet afsnit finder anvendelse.

Artikel 18

1. Såfremt denatureringsforpligtelsen ikke opfyldes, fortabes den stillede sikkerhed, med forbehold af bestemmelserne i stk. 2, for en mængde, der svarer til forskellen mellem

a) 98 % af den i beviset anførte sukkermængde

og

▼B

b) den faktisk denaturerede sukkermængde.

Dog fortabes hele den stillede sikkerhed, såfremt den denaturerede sukkermængde udgør minre end 2 % af den i beviset anførte mængde.

2. Såfremt denatureringen som følge af omstændigheder, der må anses som tilfælde af force majeure, ikke kan foretages på de i beviset anførte betingelser, og såfremt der er indgivet ansøgning om hensyntagen til disse omstændigheder, træffer den pågældende medlemsstat de foranstaltninger, som den anser for nødvendige i betragtning af den påberåbte omstændighed.

3. Sikkerheden frigives straks, såfremt sukkeret er blevet denatureret på de i beviset anførte betingelser.

AFSNIT III

Denaturering

Artikel 19

1. Medlemsstaterne udpeger de kompetente myndigheder til at foretage kontrollen med denatureringen og til at påse, at det denaturerede sukker kun anvendes til foder.

2. Sukkeret denatureres i virksomheder, som er godkendt af den medlemsstat, på hvis område denatureringen finder sted.

Medlemsstaterne godkender kun sukkerproducerende fabrikker, blandfoderfabrikker eller oplagringssteder, i hvilke kontrollen med denatureringen kan foretages effektivt.

3. Den mindstemængde, der skal denatureres pr. dag på et og samme sted, fastsættes til 20 tons.

Medlemsstaterne kan dog fastsætte en anden mindstemængde.

4. For at muliggøre kontrollen meddeler den pågældende skriftligt og i rette tid den i stk. 1 nævnte myndighed følgende oplysninger:

a) sit navn og sin adresse,

b) art og mængde af det sukker, der skal denatureres,

c) denatureringsstedet,

d) den for denatureringen fastsatte periode.

Medlemsstaterne kan kræve yderligere oplysninger.

Artikel 20

1. Såfremt indehaveren eller erhververen af et bevis har til hensigt at denaturere sukker i en anden medlemsstat end den, der har udstedt beviset,

a) tilbagesender han beviset til den kompetente tjenestegren i medlemsstaten, der har udstedt det, i det følgende benævnt »udstedende tjenestegren«, og meddeler skriftligt denne sin hensigt;

b) indgiver han til den kompetente tjenestegren i den medlemsstat, i hvilken denatureringen skal finde sted, i det følgende benævnt »udbetalende tjenestegren«, en ansøgning om udstedelse af et bevis, der træder i stedet for det første.

2. I det i stk. 1 nævnte tilfælde

a) oversender den udstedende tjenestegren straks beviset, efter at dets ægthed er undersøgt, til den udbetalende tjenestegren;

b) udsteder den udbetalende tjenestegren et nyt bevis, der i det mindste indeholder de angivelser, der indeholdtes i det af den udstedende tjenestegren udstedte bevis, særligt den angivelse, der vedrører datoen for indgivelse af ansøgningen. Den i artikel 13, stk. 2, litra d), nævnte angivelse ændres dog af den udbetalende tjenestegren, for så vidt det er nødvendigt. Præmien anføres i den medlemsstats valuta, under hvilken den udbetalende tjenestegren henhører;

▼B

c) giver den udbetalende tjenestegren, så snart den pågældende sukkermængde er blevet denatureret i overensstemmelse med de i beviset fastsatte betingelser, meddelelse herom til den udstedende tjenestegren med henblik på gennemførelse af bestemmelserne i artikel 18.

Artikel 21

1. Præmien udbetales af den medlemsstat, på hvis område denatureringen har fundet sted.

2. Præmien udbetales kun, såfremt

a) sukkeret er blevet denatureret under kontrol i en anerkendt virksomhed og efter en af de i bilaget anførte fremgangsmåder,

og såfremt

b) den pr. dag på et og samme sted denaturerede sukkermængde

— mindst andrager 20 tons, eller

— mindst er lig med den minimumsmængde, der er fastsat af den i stk. 1 nævnte medlemsstat.

Artikel 22

1. Præmien for råsukker af en kvalitet, der afviger fra standardkvaliteten, multipliceres med en koefficient.

2. Denne koefficient er lig med det pågældende råsukkers udbytteværdi, divideret med 92. Udbytteværdien beregnes efter bestemmelserne i artikel 1 i Rådets forordning (EØF) nr. 431/68 af 9. april 1968 om bestemmelse af standardkvaliteten for råsukker og af Fællesskabets grænseovergangssted ved beregning af cif-priserne for sukker [1].

Artikel 23

Såfremt der i tiden mellem

— ansøgningen om præmie, for så vidt det drejer sig om den ensartet fastsatte præmie, eller mellem

— det tidspunkt, da fristen for indgivelse af bud udløber, for så vidt det drejer sig om en i tilslutning til en licitation fastsat præmie,

og denatureringen indtræder en ændring i de i henhold til forordning nr. 1009/67/EØF fastsatte priser, kan en tilpasning af præmierne fastsættes.

Artikel 24

1. Præmien udbetales

a) tidligst efter fremlæggelse af bevis for, at denatureringen af sukkeret har fundet sted på de i beviset fastsatte betingelser,

b) senest ved udløbet af den måned, der følger på den måned, i hvilken det under litra a) nævnte bevis fremlægges.

2. Der kan ikke ydes forskud på præmien.

AFSIT IV

Almindelige bestemmelser

Artikel 25

1. Ved forsendelse af denatureret sukker fra en medlemsstat til en anden kan bevis for, at det drejer sig om sukker, der er denatureret efter en af de i bilaget fastsatte fremgangsmåder, alene præsteres ved fremlæggelse i modtagermedlemsstaten af enten et i artikel 39 i forordning (EØF) nr. 542/69 [2] omhandlet T 2-dokument eller et i

[1] EFT nr. L 89 af 10. 4. 1968, s. 3.
[2] EFT nr. L 77 af 29. 3. 1969, s. 1.

▼B

artikel 1 i forordning (EØF) nr. 2313/69 ([1]) omhandlet T 2 L-dokument, i hvilket der i felt 31 foruden varernes betegnelse er anført en af følgende angivelser:

▼M2

»Denatureret sukker«

▼B

»Denaturierter Zucker«

▼M2

»Denatured sugar«

▼B

»Sucre dénaturé«

»Zucchero denaturato«

»Gedenatureerde suiker«

▼M3

»Μετουσιωμένη ζάχαρη«

▼M4

»Azúcar desnaturalizado«

»Açúcar desnaturado«.

▼B

2. Den i stk. 1 nævnte angivelse anføres af afsendermedlemsstatens kompetente tjenestegren, og kun såfremt det pågældende sukker er blevet denatureret efter en af de i stk. 1 nævnte fremgangsmåder. Angivelsen skal endvidere oplyse art og mængde af det pr. 100 kg sukker anvendte denatureringsmiddel.

Artikel 26

Ved de i denne forordning foreskrevne mængdeangivelser forstås, for så vidt angår råsukker, en vægt tel quel.

Artikel 27

Forordning (EØF) nr. 2061/69 ophæves.

Den finder dog fortsat anvendelse på denatureringer, for hvilke der i dens gyldighedsperiode er udstedt et bevis.

Artikel 28

Denne forordning træder i kraft 15. januar 1972.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

([1]) EFT nr. L 295 af 24. 11. 1969, s. 8.

▼B

BILAG

I. **Almindelige betingelser**

Såfremt det på grundlag af officiel kontrol konstateres, at der med hensyn til de under III nærmere angivne varer, som har været anvendt til denaturering, er en afvigelse mellem kontrolresultatet og et krævet mindsteindhold ved de stoffer, hvoraf de nævnte varer består, er følgende tolerancer (tekniske latituder) tilladt:

a) ved råprotein: 2 enheder,

b) ved totalfedtindholdet: 10 % af det krævede mindsteindhold,

c) ved vandindhold, kalcium og kalciumkarbonar: 1 enhed.

II. **Denatureringsmetoder**

1. Såfremt sukkeret er bestemt til kvægfoder, sker denatureringen ved homogen opblanding af 100 kg sukker med mindst

   a) 2,5 kg fiskemel eller kødmel og 1 kg hydrolyseret kartoffelstivelse eller hydrolyseret stivelse med høj viskositet,

   b) eller 4 kg kridt og 1 kg bukkehornsfrømel.

   Såfremt der anvendes fiskemel, kan der i stedet for 1 kg hydrolyseret kartoffelstivelse eller hydrolyseret stivelse med høj viskositet anvendes 1 kg ikke denatureret eller denatureret salt.

2. Såfremt sukkeret er bestemt til anvendelse i sødmælkserstatningsfoderstoffer, og der ved fremstillingen af det pågældende foderstof har fundet en fysisk kontrol sted, kan den pågældende medlemsstat efter anmodning fra den pågældende, give tilladelse til at denatureringen foretages ved en homogen opblanding af hver 100 kg sukker med mindst 3,5 kg ikke-denatureret eller denatureret salt, såfremt det således denaturerede sukker opløses med mindst 25 kg kartoffelstivelse eller hydrolyseret stivelse og umiddelbart derefter tromletørres.

3. Såfremt sukkeret er bestemt til fodring af bier, sker denatureringen ved en homogen opblanding af 100 kg sukker med

   a) enten 0,050 kg oktaacetylsaccharose,

   b) eller 0,125 kg hvidlogspulver plus 0,050 kg vegetabilsk kul i pulverform,

▼M1

   c) eller 0,250 kg jernoxid; i så fald skal blandingen have en farve, der klart ligger mellem mørkerød og brun.

▼B

4. Såfremt sukkeret er bestemt til ensilering af grøntfoder, sker denatureringen

   a) enten i overensstemmelse med stk. 1 a)

   b) eller som under stk. 1 b); i dette tilfælde kan der i stedet for de 4 kg kridt anvendes 2 kg hydrolyseret kartoffelstivelse eller hydrolyseret stivelse med høj viskositet,

   c) eller ved homogen opblanding af 100 kg sukker med 25 kg ikke-denatureret eller denatureret salt og 1,9 kg jernsulfat og 0,01 til 0,03 kg patentblåt V (EØF nr. E 131).

III. **Definitioner**

I denne forordning forstås der ved:

1. »fiskemel« det produkt,

   a) som er fremstillet ved tørring og formaling af forskellige hele fisk eller fiskedele,

   b) som har et råproteinindhold på mindst 55 %, idet varen har et fugtighedsindhold på 12 %,

   c) som har et totalfedtindhold på mindst 6 %, beregnet på basis af tørstoffet,

   d) og som har en karakteristisk lugt;

▼B

2. »kødmel« det produkt,

   a) som er fremstillet ved tørring og formaling af dyrekroppe eller dele af dyrekroppe af varmblodede dyr, der under højt tryk behandles med vanddamp og eventuelt affedtes ved en ekstraktionsmetode,

   b) er praktisk taget uden hår, børster, fjer, horn, hove og hud samt uden maveindhold og indvolde,

   c) har er råproteinindhold på mindst 50 %, når varen har et fugtighedsindhold på 12 %,

   d) og et totalfedtindhold på mindst 6 %, beregnet på basis af tørstoffet;

3. »kridt« det produkt,

   a) som indeholder mindst 90 % kalciumkarbonat ($CaCO_3$),

   b) hvis analyse viser 35 % kalcium (Ca) eller mere;

4. »bukkehornsfrø« trigonella phoenum graecum, det produkt,

   a) som har en karakteristisk lugt,

   b) indeholder trigonellin,

   c) hvis analyser viser mindst 25 % råprotein og mindst 5 % totalfedtindhold;

5. »hydrolyseret kartoffelstivelse« eller hydrolyseret stivelse med høj viskositet, en stivelse også modificeret, som har bestemte filtreringshæmmende minimumsegenskaber, der påvises ved følgende forsøg:

   I et bægerglas kommes:

   99 g hvidt krystalsukker,

   1 g af prøven af det produkt, der skal kontrolleres,

   200 ml vand tilsættes.

   Blandingen rystes i 3 timer ved en temperatur på 25 ºC.

   Filtreringsforsøget udføres på følgende måde:

   I en Büchner-tragt med en diameter på 45 mm, der er dækket af et rundt blad askefrit filtrerpapir Schleicher & Schüll (sort bånd Prolabo), og som er sat på en kolbe under et tryk på 10 cm kviksølv, kommes 20 ml af denne blanding.

   Det passerede volumen må på to minutter ikke overstige 6 ml.

6. »salt« natriumklorid (NaCl);

7. »jernoxid« det produkt, som indeholder mindst 50 % Fe_2O_3, som er farvet mørkerødt til brunt og er fint pulveriseret, således at indtil 90 % passerer gennem en sigte med en maskevidde på 0,10 mm.